

ÉGIGÉRŐ

2013. KARÁCSONY

Benne élet volt, és az élet volt
az emberek világossága.

Jn 1,4

Hittanórán beszélgettünk a gyerekekkel az adventi készülődésről. Nem arról a készülődésről, amely adventi koszorút készít, szobát takarít, csinosít, vásárol és vásárol, hanem a bennünk zajló készülődésről. Azon hittanórák egyike volt, melyre nagyon sokáig emlékezni fogok.

Az adventi koszorún minden vasárnap eggyel több gyertyát gyújtunk meg – mondták –, először sötét van, de hirtelen felgyullad egy picike fény...

A másik gyermek folytatta, hogy hétről-hétre nagyobb lesz a fény, végül a négy gyertya fénye betölti a szobát, lámpát sem kell gyújtani már, mégis világosság van.

És az életünkben is egyre nagyobb lesz a világosság! Mert sötétségben vagyunk! Sötét világban élünk! – tette hozzá valaki.

És hosszan, meghittén beszélgettünk az ember szívében rejlő sötétségről

és az életünkbe fényességet hozó, közénk megszülető Megváltóról.

Igazuk volt a gyerekeknek, sötétségben vagyunk, de nem csupán azért, mert december a legsötétebb hónap az esztendőben, és iskolából, munkahelyről esti sötétben érünk haza ezekben a hetekben. Hanem azért, mert sötétek a gondolataink, nyomasztanak lelki terhek, mit letenni nem tudunk, magányosak vagyunk, félünk, aggodunk, ígéretet betartani nem tudunk, netán haragszunk, vagy nem tudunk megbocsátani. Nem tudjuk szeretni a másik embert, talán még a saját testvérünket, gyermekünket, házastársunkat sem. Sötétségben vagyunk. Az egyik kislány azt mondta, sötétek vagyunk. Elmosolyodtunk, de aztán rájöttünk, igaza van, mert ha ilyen terheket hordunk, bizony sötét a lelkünk, és akkor mi magunk is azok vagyunk, meglátszik rajtunk.

Sötétségben vagyunk akkor, amikor az életünk nem úgy alakul, ahogy mi szeretnénk volna, amikor kudarcok, veszteségek, csalódások érnek, amikor le kell mondani valamiről, elveszítünk valamit vagy valakit. Az életünk szomorúvá, kilátástalanná, céltalanná válik. Sötétségben vagyunk.

Magunktól talán sosem tudnánk kilábalni a fényre. Túl messze van, túl hihetetlen, mi pedig túlságosan elerőtlenedünk ott a magunk kis sötét, már-már megszokott fészkében. Mert hozzá lehet szokni, bele lehet simulni és lehet sötétségben is létezni, szándékosan nem mondom, hogy élni, mert az nem igazi élet. Nemrég láttam egy dokumentumfilmet, ahol egy város alatti csatorna-rendszerben élő hajléktalanokat kérdeztek, és ők „bemutatták” föld alatti sötét világukat, otthonukat, életüket. Teljes sötétségben élnek ott, sokan már hosszú évek óta, senki nem zavarja ugyan őket, annyira hideg sincs, vigyáznak egymásra, nem veszik el a másét... de mindannyian

elmondták, a fény, a világosság nagyon hiányzik nekik.

Szükségünk van a fényre, a napra, a világosságra, de még jobban szükségünk van arra a Világosságra, aki a Világ Világossága, aki fényt hozhat az életünkbe, aki megváltoztathatja az életünket. Aki meg tudja világítani számunkra, nem jó a sötét bűneinket takargatva, ápolgatva, dédelgetve élni. Fényével felfedi, de ragyogása el is törli azokat. Az adventi gyertyák hétről hétre az igazi Világosság közeledtére emlékeztetnek, egyre világosabb lesz a szobában körülöttünk, és egyre világosabb lehet mindeközben bennünk. Advent nem azért adatott, hogy tökéletesen felkészüljünk az ünnepre. Advent azért adatott, hogy tökéletesen felkészüljünk a világ megváltójának érkezésére. Mert „Benne élet volt, és az élet volt az emberek világossága.” Ma is Ő a mi életünket átmosó, megújító, változást hozó, megtisztító fény.

Ámen.

KECZKÓ SZILVIA

***

Kosztolányi Dezső

Karácsony

Ezüst esőben száll le a karácsony,
a kályha zúg, a hóesés sűrű;
a lámpafény aranylik a kalácson,
a kocka pörg, gőzöl a tejsűrű.

Kik messze voltak, most mind összejönnek
a percet édes szóval ütni el,
amíg a tél a megfagyott mezőket
karcolja éles, kék jégkörmivel.

Emlékezés Kerekes Tituszra és feleségére

Július 13-án 10 órakor Kék Golyó utcai templomunk megtelt Kerekes Titusz és felesége, Klári keresztény testvéreivel, barátaival, tisztelőivel és a gyászoló család tagjaival.

Azért jöttünk, hogy búcsúzzunk tőlük, emlékezzünk rájuk és hálát adjunk Istennek értük.

Június 21-én Titusz felhívott Balatonakarattyan, és sírástól fojtott hangon azt mondta: „Miklós, csütörtökön meghalt Klári. Tudod, tudom, hogy mindannyian efelé tartunk, de mégis, amikor nincsen többé az, akivel évtizedekig együtt éltünk, az nagyon fáj.” Akkor még nem gondoltuk, sem ő, sem én, hogy július 13-án nem csak Kláritól, hanem Tititól is búcsúzzunk. Őszintén meg kell vallanom, nagyon meglepett, és fájón érintett, amit fiuk, András közölt velem, hogy hétfőn Titusz is meghalt, és felkért, hogy közös búcsúztatásukon én emlékezzek rájuk.

Amikor azonban elcsendesedtem, és elgondolkodtam a kapott feladaton, Isten nagy ajándékának láttam, hogy 57 évet élhettek meg szeretetben, békességben, örömben és bánatban családjukkal együtt, és együtt léphettek be az örök élet kapuján Isten országába.

Klári tősgyökeres hegyvidéki volt, itt keresztelték, Danhauser Laci bácsi konfirmálta, s már középiskolás korában bekapcsolódott a gyermekmunkába, majd később Radnóti Ilonkával együtt serdüülő leány bibliaórát vezetett. A Szilágyi Erzsébet Gimnáziumban érettségizett, és a Műegyetem Vegyész-mérnöki

Karán szerzett diplomát 1956-ban. Ott ismerte meg Kerekes Tituszt, aki Miskolcra érkezett hívő fiú volt. Egymásba szerettek, és 1956-ban házasságot kötöttek, amelyből két fiuk született, István és András.

Gyülekezeti szolgálatuk három szakzra oszlik: az első 1951-től 1961-ig. Titusz Laci bácsi kérésére bizonyágtétel-lel, igehirdetésekkel szolgált evangélicációkon, bibliaórákon, csendesnapokon. Mindnyájan nagyon szerettük krisztocentrikus, szuggesztív igehirdetését. 1959-ben elűzték Laci bácsit, majd lemondatták felügyelőnk, Kardos Ernő bácsit, és a presbitériumtól is szabadulni akartak.

1961 februárjában Várady Lajos esperes közgyűlést hívott össze. A közgyűlés elején távozásra szólította fel három presbiterünket, köztük Kerekes Tituszt, mint akiknek nincs joguk részt venni a közgyűlésen, de távozniuk kell a gyülekezetből is. Tituszek ezt komoly fenyegetésnek vették, és az 1980-as évek végéig nem vettek részt a gyülekezet életében. Szolgálatuk nagyon hiányzott nekünk ebben a nehéz időszakban.

Csak a 80-as évek végén tértek vissza a gyülekezetbe. Klári a gyülekezet zilált levéltárából igyekezett megírni a gyülekezet történetét Kézdy Pali közreműködésével. Titusz igehirdetéseivel szolgált, mint régen a bibliaórákon, evangélicációkon, csendesnapokon. Ennek az időszaknak a legjelentősebb szolgálata azonban a csütörtök délelőtti bibliaóra létrehozása volt, amelynek szolgál-

latát Tomcsányi Attilával együtt vállalták. Ez a bibliaóra rövid időn belül a gyülekezet legnagyobb lélekszámú, igazi keresztyén közösségévé lett. Együtt vállaltak szolgálatokat, szerveztek kirándulásokat, és alkalmakon megbeszélték örömeiket, bánataikat. És ez így van még ma is.

Most, amikor hálát adunk Istennek gyülekezetünkben végzett szolgálatukért, hisszük, hogy ők már tudják, amit mi még csak hiszünk, hogy a halál után van örök élet Isten országában, amelynek

kapuja Isten kegyelméből, Jézus Krisztus kereszthaláláért nyitva áll mindenki számára.

Befejezésül hallgassuk meg Klári és Titi kedvenc zsoltárának, a 37. zsoltárnak 4. és 5. versét: „Gyönyörködjél az Úrban, és megadja szíved kéréseit. Hagyjad az Úrra utadat, bízzál benne, majd Ő teljesíti!”

(*DR. MÜLLER MIKLÓS* búcsúbeszéde
2013. július 13-án)

***

Áprily Lajos

Karácsony-est

Angyal zenéje, gyertyafény –
kincses kezem hogy lett szegény?

Nem adhattam ma semmi mást,
csak jó, meleg simogatást.

Mi győzött érdességemen?
Mitől csókolhat úgy kezem?

Simogatást mitől tanult?
Erembe Krisztus vére hullt?

Szemembe Krisztus-könny szökött? –
kinyúló kézzel kérdezem.

Áldott vagy a kezek között,
karácsonyi koldus-kezem.

„... ami lényeges, az a szemnek láthatatlan”

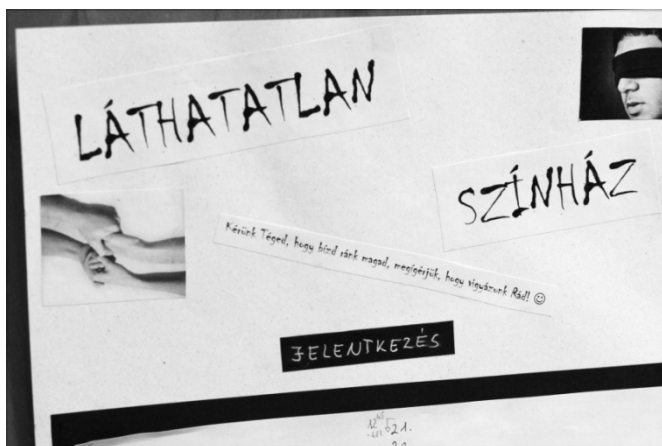
Oly sokszor idézzük – már-már közhelynek tűnően – Saint-Exupéry örökérvényű igazságát, de vajon átéltük-e már valaha? Hányszor volt életünk során olyan meghatározó élményben részünk, amikor nem volt jelen a szemünk által érzékelt világ? Bizony ritkán van módunk befelé figyelni, bepillantani belső teremtett világunkba.

Ezért keltette fel az érdeklődésemet a Hegyvidéki Evangélikus Nap egyik program pontja: a **Láthatatlan Színház**. Nem tudtam elképzelni, hogy mit takarhat, gondolataimban továbbra is a hagyományos színházi élmény képe körvonalazódott: színpadon játszó színészekkel, nézőkkel. Sehogyan sem tudtam elképzelni, hogy egy színház mitől válik láthatatlanná. Főleg a mai világban, ahol a legerősebb impulzusokat pont a szemünk által kapjuk: mindenféle kulcsínnel kábítanak bennünket, s egymást túllícitálva versengenek a kegyeinkért az egyre színesebb, fényesebb, látványosabb események. Kíváncsian vártam hát erre a lehetőségre.

A sűrű hétköznapok forgatagából „hirtelen” csöppentem a gyülekezeti nap délelőttiébe. Jó érzés volt megérkezni, de a lelki ráhangolódás számomra még váratott magára. A pillanat akkor jött el, mikor megláttam 10 éves kisfiamat, aki lelkesen, ragyogó arccal érkezett vissza a

Láthatatlan Színházból. Éreztem, hogy ez a program nem mindennapi élményt tartogat, de biztos voltam benne, hogy igazán annak jelent majd sokat, aki nyitott szívvel, teljes bizalommal lép be a színház kapuján. Elmentem én is.

Mivel már az előtérben bekötötték a szemem, az ajtón már teljes sötétségben léptem be az ismeretlenbe. A bizonytalan első lépteknél még szűk sötét folyosón éreztem magam, de ahogy át tudtam magam adni a történeteknek, egyre tárgult a kép, egyre színesebbé vált körülöt-

tem minden. Kinyílt egy belső világ, melynek aktív szereplője lettem. Közel 2000 évet ugrottam vissza az időben, és a Bibliából jól ismert történetek szerves szereplőjévé váltam. Bekötött, csukott szemmel mentem az úton, mégis színes díszletek, tájak, mozgó-beszélő emberek között jártam végig. A képzelet ereje felülmúlhatatlan...

Micsoda tapasztalás, mikor az ember kizárja a külvilágot, és kiderül, hogy

befelé fordulva sokkal tágasabb, színe-
sebb világ nyílik meg előtte, a szemmel
érezhető mindennapokhoz képest!

Micsoda tapasztalás az, mikor bi-
zonytalanná válunk, vagy elveszettnek
érezzük magunkat, olyankor mindig jön
egy támogató segítség: egy kéz, egy
érintés, egy szó, egy mondat, vagy akár
egy íz formájában!

És valóban: ha kitárt szívvel készü-
lünk erre a programra, megláthatjuk azt,
ami a szemnek láthatatlan.

Hálás köszönet a színház létrehozó-
inak azért a lehetőségért, hogy segítsé-
gükkel belső úton járva közelebb kerül-
hetünk valódi önmagunkhoz.

2013. november

MIHÁLYI DORKA

***

Reményik Sándor

Karácsonykor

A szent estén majd eljövök ide.
Álmaim szekerébe fogatok
És szólok fantáziám táltosához:
Hipp-hopp, ott legyek, ahol akarok,
És álomhintón eljövök – ide.

Itt minden fehér lesz, – fehér, s halott.
Csak egy hang lesz a halott renetegben:
A zúgó patakok.

És én fenyőtől fenyőhöz megyek
És minden fenyőt megsimogatok.

És megkérdezem: virrasztotok még?
És megkérdezem: hogy aludtatok?

És aztán feltűzöm a szívemet
A legmagasabb fenyő tetejére, -
S imába kezdek: Magány, Mi Anyánk...
Néked ajánlom égő szívemet...

Olyan lesz, mint egy karácsonyfaláng.

Házaspáros – lélekben fiatal házaspárok gyülekezeti alkalma

Ide s tova öt éve született meg az alkalom gondolata Keczkó Szilvi és Pali fejében annak kapcsán, hogy a jegyesoktatáson átesett, majd házasságot kötött fiatal párok kezét továbbra is fogni kellene a házasság útvesztőiben. Az ötlet lelkes visszhangra talált nem csak a friss házások, hanem a már egy-két éves vagy akár hosszabb házasságban élő párok között is.

Ez a lelkes hozzáállás a tapasztaltabb, de még lélekben fiatal házások részéről talán a magyar népmesék elvarratlan szálainak felvétele iránti olthatatlan vágy megnyilvánulásaként is értelmezhető. A hétfejú sárkányt és a gonosz boszorkányt legyőzve, minden ármány ellenére a fiatalok egymáséi lesznek, s boldogan élnek, míg meg nem halnak. Nos, ez a röpke 40-50 „boldogan” eltöltött esztendő is legalább annyi kihívást és megoldandó feladatot tartogat, mint a házasságot megelőző hosszabb-rövidebb időszak. Ha nem többet... Ott kezdődik a dolog, hogy egyik napról a másikra már nem csak a saját bogaraimat kell elviselnem, hanem a páromét is, és persze fordítva. A gyerek(ek) nevelése is óhatatlanul nézetkülönbségekkel jár, s mindezt csak tovább fűszerezik a munkahelyi problémák. Hol kapunk választ a kérdéseinkre és milyenek ezek a válaszok? Szerencsére az előttünk járó generációk élete sem ért véget a népmesék befejező mondataival, s így terjedelmes szakirodalom áll rendelkezésünkre a legkülönbö-

zőbb témákról, keresztény írók, lelki gondozók tollából is. Az élet azonban már csak olyan, hogy mindig támaszt újabb kihívásokat. Elég, ha a szinte a semmiből életünk szerves részévé vált közösségi médiaoldalakra gondolunk. A minap továbbajándékoztuk két éves kis unokaöcsénknek gyermekeink pici korának egyik nagy kedvencét, egy kerekéken guruló, nyomógombos, zenélő piros műanyag telefont. A két éves pöttöm nem ismerte fel a benne rejlő lehetőséget, mivel csak az érintőképernyős változatot ismeri.

Szakirodalom ide, szakirodalom oda, ez olyan terület, melyről a szakemberek sem tudnak még igazán mélyrehatóan nyilatkozni. Mi lesz gyermekeink generációjával, akik már nem a grundon rúgják együtt a labdát, hanem a megosztott alkalmazásokon keresztül fociznak egymással... persze ki-ki otthon, a saját szobájában a számítógép képernyőjét bámulva. Mi a feladatunk keresztény szülőkként? Egyedül vagyunk a konzervatív nézeteinkkel vagy mások is hasonlóan gondolkodnak?

Ez a téma csak egy a lehetséges témák közül, alkalmainknak nincsenek tartalmi megkötései. Legyen az gyermeknevelés, párkapcsolati kérdések, generációk együttélése, szenvedélybetegségek problémája – minden iránt nyitottak vagyunk.

A megkötés csak az idő, minden hónap harmadik csütörtöke, este fél

nyolctól általában tízig. Nem ritkán elhúzódnak azonban az esték és csak a gyermekekre vigyázó nagymamák iránti együttérzés vet véget a beszélgetéseinknek.

A témákat rendszerint az év első alkalmán összegyűjtjük, és igyekszünk minden témához egy-egy szakembert, házaspárt találni, akik hosszabb-rövidebb bevezetőt is tartanak az alkalmon, mode-

rálják a kérdéseinket, beszélgetésünket. Nincsenek rossz kérdések és nincsenek agyonrágott témák. Mindig lehet találni egy újabb megközelítést és mindenki élete egyedi, egyedi megoldásokkal.

Aki még nem jött el, jöjjön, nézze meg, hozza el ötleteit, gondolatait, kérdéseit. Szeretettel várjuk.

SOMOGYI LÁSZLÓ

***

VISSZAPILLANTÓ

Égigérők olvasóinak örömmel számolunk be gyülekezetünk nyárvégi-ősi eseményeiről.

Augusztus 26-a és 30-a között Özvegy Istvánné presbiter vezetésével tizenötven vettünk részt **őrvideki (burgenlandi) és Nyugat-magyarországi** gyülekezeti kirándulásunkon. Felkerestük Doborjában Liszt Ferenc szülőházát, Szentkúton a híres pincésort és forrást, Fraknó és Léka várát, a németújvári ferences kolostort és templomot, a borostyánkői sziklamúzeumot, a kőszegi, őriszigeti és ruszti evangélikus, a tarcsafürdői, sopronhorpácsi, kismartoni és ruszti katolikus templomokat, a nagycenki vasúti múzeumot, Széchenyi kastélyt és mauzóleumot, a fertői és kismartoni Esterházy kastélyt és a kismartoni Haydn házat.

Keczkó Pál lelkész augusztus 25-én vasárnapi istentiszteleten mutatta be **Molnár Lilla lelkészjelöltet**, aki a felszentelése előtti gyakorlati évét gyülekezetünkben tölti, segítve lelkészeinket is az idei tantól megnövekedett számú iskolai hit-

tanórák megtartásában és egyéb szolgáltatók elvégzésében. Lelkészünk Lilla életére és szolgálatára Isten áldását kérte.

Bencéné Szabó Márta lelkészt augusztus 31-én a Bécsikapu téri templomban Endreffy Géza, a Budai Egyházmegye espereshelyettese beiktatta a Budavári Egyházközség másodlelkései állásába. Az ünnepi alkalmon gyülekezetünk számos híve is részt vett. Nevükben lelkészünk, Keczkó Pál kívánt áldást a lelkész új életére és további budavári szolgálatára, aki több mint hét éven át budahegyvidéki gyülekezetünknek is helyettes lelkésze volt.

A III. Hegyvidéki Evangélikus Napot „Menjünk eléje hálaadással” összefoglaló címmel szeptember 14-én tartottuk Kék Golyó utcai templomunkban. A 95. zsoltár 2. verse alapján Keczkó Pál és

Keczkó Szilvia lelkészek tartottak evangelizációs igehirdetést, majd Lackfi János író a Keresztyén Értelmiségi Fórum keretében adott elő részleteket „Milyenek a magyarok?” című új könyvéből. Molnár Lilla lelkészjelölt rendezésében az újszerű „Láthatatlan színházban” vehettek részt az arra jelentkezők. A gyermekek énekkara, ifjúsági zenekarunk és Hikisch Zoltán karnagy vezényletével gyülekezeti énekkarunk szép műsora tette színessé a délelőttöt. Közös ebéd után Brebovszky Klára vezetésével a Boyzless Voice együttes koncertje, majd Keczkó Pál áldásmondása zárta a tartalmas nap eseményeit.

Benczúr László építész mérnököt, templomunk tervezőjét, az Egyházkerület tiszteletbeli felügyelőjét **70. születésnapja alkalmából** szeptember 25-én templomunkban köszöntötte dr. Fabiny Tamás püspök és dr. Fábry György egyházkerületi felügyelő, gyülekezetünk nevében pedig Keczkó Pál lelkész és dr. Vidovszky István felügyelő. Benczúr Lászlót építész mérnök fia és művészet-történész leánya az édesapjuk művészetéről összeállított szép albummal lepté meg az ünnepi alkalmon, amelyen gyülekezetünk tagjai is örömmel vettek részt.

Dr. Schulek Ágoston, gyülekezetünk presbitere, a magyar atlétika kimagasló egyénisége két éve hunyt el. Október 2-án az emlékére tartott istentiszteleten családjával együtt adtunk hálát Istennek Ágoston családjáért, gyülekezetünkért és egész nemzetünkért végzett áldásos munkájáért.

Őszi családos és ifjúsági kirándulásunk – Dobó László szervezésében – október 18-a és 20-a között volt Somogy megyében. A zselici Sasréten lévő erdei iskolában tartott áhítatokon lelkéseink Isten igéjét is tolmácsolták a közel negyven résztvevőnek.

Október 23-án a Gesztenyés kertben lelkésziünk, Keczkó Pál a kerületi lelkészekkel együtt koszorúzta meg az 1956-os forradalom és szabadságharc hőseinek emlékművét.

Keresztyén Értelmiségi Fórumon október 28-án a két évtizede Magyarországon élő és vidéken gazdálkodó Jens Clausen dán evangélikus földműves testvérünk „Mit hoztam hazuról és mit tapasztaltam itthon” címmel a demokráciáról tartott érdekes előadást. Ókori görög írók mellett Kölcsey Ferenc, Széchenyi

István, Arany János, Petőfi Sándor, a dán Keerkegard és a dán Grundtvig gondolatait idézve személyes benyomásairól beszélt. Az előadást beszélgetés követte.

Október 31-én, a reformáció napján templomunkban tartottunk református testvéreinkkel közös úrvacsorai istentiszteletet, amelyen Sánta Ibolya budahegyvidéki református lelkész hirdette Isten igéjét. Az ünnepi estét a gyülekezetünk lelkészei és tagjai által rendezett szeretetvendégség zárta.

A november 9-én tartott **őszi takarítási napon** ismét sikerült templomunkat és kertünket széppé varázsolni. A jó hangulatú délelőttöt a negyven résztvevő számára a Keczkó házaspár által főzött finom babgulyás zárta.

November 10-én voltak a **„Hit éve a Hegyvidéken” záró rendezvényének** a programjai. Templomunk Teremtés Galériájának új kiállítását Mihályi Szabolcs másodfelügyelő és Simonfay Dávid ren-

dezte: fotósorozaton láthattuk és láthatjuk az elmúlt év legfontosabb gyülekezeti eseményeit. Délután a MOM Kulturális Központban a kerületi keresztény felekezetek adtak műsort, amelyen gyülekezetünket Molnár Lilla és barátai „Láthatatlan színháza” és Hikisch Zoltán karnagy vezetésével énekkarunk képviselte.

Finnországi testvérgyülekezetünk meghívására november 14-e és 18-a között Keczkó Szilvia és Molnár Lilla vezetésével kilenc konfirmandusunk tett látogatást **Tuusulában és Turkuban**.

Zenés áhítaton november 17-én dr. Ecsedi Zsuzsa kántorunk szervezésében Dóbisz Áron orgonaművész és Varga Mátyás trombitaművész szép hangversenyét hallgathattuk, akik Clarke, Marcello, J. S. Bach, Albinoni, Gárdonyi Zoltán, Mendelssohn-Bartholdy és Widor műveit adták elő. Áhítattal Keczkó Pál szolgált.

Összeállította: **KÉZDY PÁL**

***

Madách Imre

Karácsonykor

Zúgva nyargal a szél, hordja a havat,
Mindenekre tiszta fénypalástot ad.
Egyiránt borít el bérctet, völgyeket,
Tán az egyenlőség tart ma ünnepet.
Ünnep van valóban, ím a büszke vár
Dús világításnak özönében áll,
Fényes csarnokáról hangzik a zene,
S vad dombérozásnak hangja jön vele.

Vár alatt útfélen ül kolduscsalád,
Férj s nő átkarolva tartja magzatát,
Keblök melegével óvják gondosan,
S rájok elterítve egy rossz gúnya van.
Igy ülnek sokáig, némán, reszketeg,
Míg a férjnek ajki szólni kezdenek:
„Márma van karácsony szentelt ünnepe,
A nép megváltója márma születe;
Jó hogy ez egy emlék megmaradt reánk,
Mert feledtük volna, hogy megváltatánk.
Óh hatalmas Isten, hát miért, miért
Ontatál fiaddal értünk drága vért?
Hogy dombérozásra több ünnep legyen,
S a nép rab maradjon véges-végtelen?
Cél után fáradni, küzdeni dicső,
Elfeled minden bajt, aki célhoz jó,
Ah, de én mért hordom a szörnyű igát,
Csak hogy életemet nyomorogjam át,
S amelyet kiküzdök, életem minnek,
Hogy legyen igámat hordani kinek?
Rettentő körút ez, melynek vége nincs,
Egy kétségbeejtő örökös bilincs. -
Vagy nagy ég, megvolnánk váltva általad,
És igába tart csak zsarnok akarat?
Úgy még jó idő, mely újra törvényt tesz.
S a megváltó újra gunyhó sarja lesz. -
Hátha e bíró még gyermekem lesz tán,
Óh, takard, takard nóm édes gondosan.
Jőjj, jőjj közelebb, így hajtsd reám fejed,
Hadd tomboljon a szél, rossz szűrünk felett,
Szálljon a hó, itten vad dűhe nem ér.” -
S ím leszáll közéjük enyhadó tündér,
Édes álmképzet sző rájok keze,
S boldogok mindhárman, férj, nő s gyermeke.
S hogy ne verje őket zord valóság fel,
Lassan eltakarja őket hólepel. -
A várból öröm száll - zúg a téli szél -
A család helyén csak kis hódombot ér.

Gyülekezeti alkalmak, decembertől március végéig

Hó	Nap	Időpont	Esemény	
December	15.	vasárnap	11:15	Zenés istentisztelet
	21.	szombat	17:00	Karácsonyi szeretetvendégség
	21.	szombat	17:00	Gyerek szeretetvendégség
	24.	kedd	17:00	Karácsony este – istentisztelet
	25.	szerda	10:00	Karácsony ünnepe – istentisztelet
	26.	csütörtök	10:00	Karácsony 2. ünnepe – istentisztelet
	31.	kedd	18:00	Óév este – istentisztelet
2014				
Január	01.	szerda	10:00	Újév napja – istentisztelet
	05.	vasárnap	11:15	Családi istentisztelet
	06.	hétfő	18:00	Vízkereszt – istentisztelet
	19.	vasárnap	11:15	Zenés istentisztelet
	19–26.	vasárnap– vasárnap	18:00	Egyetemes imahét
	27.	hétfő	18:30	Keresztyén Értelmiségi Fórum
Február	02.	vasárnap	11:15	Családi istentisztelet
	07–09.	péntek– vasárnap		Fiatal családok találkozója
	16.	vasárnap	11:15	Zenés istentisztelet
	16.	vasárnap	18:00	Zenés áhítat
	24.	hétfő	18:30	Keresztyén Értelmiségi Fórum
Március	02.	vasárnap	11:15	Családi istentisztelet
	07.–09.	péntek– vasárnap		Gyülekezeti csendesnap Révfülöpön
	16.	vasárnap	11:15	Zenés istentisztelet
	18.	kedd	18:00	Böjti igehirdetés
	23.	vasárnap	11:15	Közgyűlés
	24.	hétfő	18:30	Keresztyén Értelmiségi Fórum
	29.	szombat	09:00	Kerti és takarítási munkanap
	30.	vasárnap	17:00	Irodalmi délután
A rendszeres alkalmak időpontjai a hátsó borítón olvashatóak.				

Egyházfenntartói hozzájárulás

Gyülekezetünk gazdasági fenntartása elsősorban a gyülekezet tagjainak önkéntes egyházfenntartói hozzájárulásától függ.

Október végéig az éves költségvetésünkben tervezett egyházfenntartói járulékoknak mindössze 63 %-a érkezett gyülekezetünk számlájára, ami gyülekezetünk fenntartásához kevésnek bizonyul. Eddig 214-en fizettek járulékot vagy adományt, akik közül mindössze 30-an voltak 50 évesnél fiatalabbak. Ezért nyomatékosan kérjük elsősorban azoknak a híveinknek az adományát, akik ebben az évben még nem fizettek egyházfenntartói járulékot vagy név szerint kimutatható adományt.

A hozzájárulás befizethető személyesen készpénzben a gyülekezeti irodában, vagy átutalható a 11712004-22458078 számlaszámra, „Budahegyvidéki Evangélikus Egyházközség” megnevezéssel vagy sárga csekken.

Legnagyobb bevételi forrásunkat híveink adományai jelentik, amelyek gyülekezetünk pénzügyi stabilitását biztosítják. Ezeket a perselypénz, az alapítványunkra befolyó 1 %-os felajánlások és a bérleményeink kiadásából befolyó összegek egészítik ki.

Kérjük gyülekezetünk tagjainak, az ÉGIGÉRŐ lapunk címzettjeinek egyházfenntartói hozzájárulását. Egyúttal megköszönjük eddigi szíves adományaikat és személyi jövedelemadójuk 2 x 1 %-ára az egyházunkhoz és gyülekezetünk alapítványához irányított felajánlásaikat.

A Gyülekezet Elnöksége és Presbitériuma

Megállapodást írt alá a miniszterelnök az evangélikus egyház elnök püspökével a reformáció napján.

A megállapodás értelmében a kormány összesen 5 milliárd forinttal támogatja az evangélikus egyházat. A támogatásból az egyház győri épületegyüttesét és a fővárosi, Deák téri Evangélikus Múzeumot újítja fel.

(MNO)

Kazuális szolgálatok 2013-ban

2013-ban házasságot kötöttek:

*„Boldog mindenki, aki az Urat féli,
és az ő útjain jár.”*
Zsolt 128,1

Dobó László – Herbert Zsuzsanna, Jens Peter Trummer – Koltay Márta, Matusz Endre – Szlapák-Matusz Krisztina, Győry György Dániel – dr. Kelényi Krisztina, Takács Attila – Jobban Nikoletta, Tőkei Gergő – Pusztai Olimpia, Fekete Szabolcs – Sipos Márti, Ruzicska Péter István – Szieben Rita, Ürögi Csaba Zoltán – Lelkes Judit, Sárosi Szabolcs – Annika Maria Kohtala.

2013-ban megkereszteltek:

Jézus mondja:
„Én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.”
Mt 28,20

Diószegi Blanka, Schulek Zétény, Dézsi Veronika, Simányi Ákos Péter, Zsolnay Julianna, Mészáros Gabriella, Szalai Dóra Virág, Németh Boldizsár Balázs, Mohai Márk Levente, Fekete Franciska Hanga, Sárfi Dániel, Vidovszky Márton Botond, Bézy Zorka Laura, Jakabfi Szonja Eszter, Jakabfi Ármin Márk, Dellaszéga Liza Lujza, Csizmár Krisztián, Berger Zénó, Berger Zolna, Kéri Domonkos Áron, Ács Zseni Zsófia, Seregi Dávid Maxim, Vas Barnabás, Finta Sámuel.

2013-ban utolsó útjukra kísértük:

*„Nincsen üdvösség senki másban,
mert nem is adatott az embereknek
az ég alatt más név, amely által üdvözülhetnek.”*
ApCsel 4,12

dr. Kálmán Györgyné sz. Tóth Zsuzsanna, dr. Vályi Lajos Béla, Pelsőczy Marion Dorothea, Tímár József, Kardos Tibor, Kis István, Hugyecz Zsuzsanna, Thomasz Szabó Katalin, Csere Lajos, Jurenka Oszkár, Szuchy Emil, Farkas János, Pusztai Zoltánné sz. Uhrin Éva, dr. Papp Jánosné sz. Rab Dóra, dr. Szabó Imre, Rausch Károly Róbertné sz. Parniczky Ilona, Kerekes Tituszné sz. Balta Klára, Kerekes Titusz, Vadász Sándor, Ordasi Ferencé sz. Sziráki Erzsébet, dr. Görgey Tibor, Herczeg Lászlóné sz. Mihátsy Teodóra, Varga László Pál, Jankovich Katalin, Hucskó Géza János, Csabay Ákos, dr. Kossius Károlyné sz. Léhner Marianna.

Karácsony

Mesével nagy gyermekszemedben megjöttél újra szent karácsony,
jöttél szívekbe sekrestyésnek: gyertyásan gyúljon az öröm.
És minden oltár átkot fákláz, ökölbe görbül a köröm,
vér csurran a karácsonyfákról, könny gömbölyül az új kalácson...
Naptámadattól naplenyugatig csendőrszurony feszül az égnek:
úgy tartják az álszillagokkal kicifrált rongyos horizontot...
Hol most az angyal? Az, ki régen ez éjen békeszárnyat bontott?
Szuronyban szárny fennakadt és megfagyott ajkán az ének...
Magányom ablakán kinézek a Krisztus-éhes éjszakába,
a tél korán jött: kertem mélyén sok megfagyott virág-kísértet
bólint, és zörren hófödötten, és sírnak, hogy csak félig éltek...
A szél futkos füttyös bolondként, s rugdalja őket pajkos lába...
A kerten túl az utcamedre: ott hömpölyög a nagy kloáka:
árulkodóknak rothadt szíve (mint Sátán szennyes ürüléke)
gyűlölködés, gyalázat ömlik sötéten, jaj és nincsen vége
és árad mindent elborítóan a hosszú, a hosszú éjszakába...
A bűzös árban mélyen bujkál a jóság szűzi borzadálya
a tiszta szívek kagylójában, mint drága fényű gyöngyvetés...
Úgy mennék bujdosó búvárnak s hol gyöngyöt termel szenvedés,
mind összeszedném s Betlehembe vinném a három szent királlyal...
A nagy kloáka ködje kormos: tudom, feljöttél, mégse látszol
te Betlehembe hívó csillag! Úgy mennék, s merre, nem tudom...
A pásztorokkal, vándorokkal, együgyűekkel egyúton
csak mennék, míg élém virulna barmok között a játszi jászol.
És mondanám: parányi jászol! te sártekének legszebb virága,
mely tartod csöppnyi Jézusunkat, az égből csöppent tiszta mézet,
a csillagokba nőjj csodának! Nőjj szuggeráló szent ígézet,
és csurgasd kelyhed édességét a mérgezett szívű világra!
És szólnék: Jézus, szent mosolygás, arany báránka, Isten csókja,
gyöngécske harmatos kacsódat merítsd a bűzös kloákába:
s a rothadásból rózsák lesznek, bimbóz a száradt lelkek ága,
és földerül az Ember arca, és csókot hány a csillagokra...
Szurony már nem szúr emberhúsba, lehullanak minden börtönrácsok,
duruzsol mind hűlt kemence: muzsikál benne a szeretet!
Minden szegények melegszenek, és minden rongyos gyerekek
karácsonyfát, lovacskát kapnak és sohasemfogyó kalácsot...
Jézuska, Isten báránkjája! csinálj csodát nekünk:
az égből dobd le a kicifrált sok csalfa fényű csillagot!
Csillag legyen kéklő szemecskéd, szíved szórjon ránk illatot
s az angyalajkról ellesett dal legyen testvéri énekünk!

Állandó gyülekezeti alkalmaink

Istentiszteletek:

Vasárnap **10.00** órákor úrvacsorával

Családi istentisztelet

A hónap első vasárnapján **11.15**-kor

Zenés istentisztelet

A hónap 3. vasárnapján **11.15**-kor

Budakeszin

a gyülekezeti házban (Fő u. 155.):
vasárnap és egyházi ünnepeken **9.30**-kor
(a hónap 2. vasárnapján családi,
a 3. vasárnapon úrvacsorával)

Gyermek bibliakör:

Budahegyvidéken, Budakeszin

az istentisztelettel párhuzamosan.

Bibliórák:

Kedden 18.00 órákor (gyülekezeti)
Csütörtökön 10.00 órákor (gyülekezeti)
Hó első csütörtökén 18.00 órákor
(közégeneráció)

Ifjúsági és fiatal felnőtt órák:

Fiatal felnőttek bibliórája csütörtökön
(*kéthetente*) 19.30 órákor családnál

Házaspáros kör:

Minden hónap 3. csütörtökén 19.30-tól
családnál

Konfirmált ifjúságnak és a középiskolás korosztálynak

Pénteken 18.00 órákor

Konfirmációi előkészítés:

Pénteken 16.30 órákor

Énekkari próbák:

Pénteken 19.15 órától – gyülekezeti kórus
(alagsori próbateremben)

Hittanórák:

Gyülekezeti központ

Hétfőn 16.30 órákor óvodások és
kisiskolások részére több csoportban.

Iskolákban

Tanrend szerint.

Baba-mama kör:

Minden hónap 1. és 3. szerdáján
de. 10.00 órákor az alagsori kisteremben

A hittan- és bibliórákra, ifj. órákra, énekpróbákra bejárat az alsó udvari kapun.

Erős vár a mi Istenünk!

Égigérő

A Budahegyvidéki Evangélikus Egyházközség lapja

Kiadó: Keczkó Pál lelkész

1123 Budapest, Kék Golyó u. 17.

telefon: 224-0640; 20 824-3460 *e-mail:* pal.keczko@lutheran.hu

Szerkeszti: Borókay Ferenc, Borókay Réka, Büky Anna, Keczkó Szilvia, Kézdy Pál

Weboldal: <http://hegyvidek.lutheran.hu>

Tördelés és nyomdai kivitelezés: Rózsa Gábor nyomdája

A kiadvány megjelenését a XII. kerületi Hegyvidéki Önkormányzat támogatja.